

*Gedragreëls vir regters en wetgewers***174**

Toe die son ongeveer na 'n uur in 'n kwalik te beskrywe prag en majesteit opkom, raak almal in 'n verhewe stemming en was so ontroer dat hulle trane in hulle oë gehad het en die mense sing psalms tot eer van Hom wat dit alles so pragtig, goed en glansryk geskape het.

[2] Die oue **Tobias** sê na die feestelike oggenduur: "O Meester! Dit is 'n ander tempel as die in Jerusalem, wat voortdurend vol vuil en vieslikheid is! Hoe baie het ek in my lewe psalm na psalm gesing, terwyl my hart daarby droog was soos tien jaar oue strooi en so koud was soos 'n blok ys. En hoe warm staan ek nou voor my Almagtige Skepper! Hoe baie was ek in die tempel en hoe bly was ek as ek die altyd stinkende voorhowe daarvan kon verlaat; en hier sou ek 'n ewigheid wou bly en die groot Elohim wat al die tallose glansryke dinge geskape het, wil prys uit die diepte van my hart wat so warm is van liefde! Goeie Meester, hoe kan ek U dank vir hierdie gewyde hoë lewensvreugde, wat ek nog nooit voorheen beleef het nie?"

[3] **Ek** sê: "Wie so na buite gaan en van Elohim se skepping geniet en so 'n warm gevoel het en wil weet wat hy daarvoor aan sy Elohim en Skepper verskuldig is, soos dit nou by jou die geval is, die het reeds vir My daarmee al die beste en aangenaamste dank gebring.

[4] Bly in die vervolg vervul met sulke gevoelens en gewaarwordinge en sluit jou hart nooit vir die arm broer nie, ook al was hy eers jou vyand; dan sal daar vir jou mettertyd 'n groot barmhartigheid uit die hemele ten deel val! As jy allerlei sondaars sien, veroordeel en verdoem hulle dan nie; want - begryp My goed – dit is meestal nie hulle wat sondig nie, **maar die gees wat hulle daartoe aanvuur. Jy kan nie weet deur watter gees hulle gedryf word nie.** Daar is baie wat in hulle vroomheid heel gemaklik hoogmoedig kan word en wat dan gou vanaf die vermeende hoogte van hulle deug met veel veragting en afsku sou wou neersien op die sondaars, waardeur hulle dan self onbewustelik nog groter sondaars sou word as diegene vir wie hulle verafsku; dan kom daar 'n gees en verlei sulke mense tot die een of ander sonde, en hierdie trots geworde held van die deug ondervind dan aan sy lyf dat hy nog lank geen God is nie, maar slegs 'n heel gewone swak mens.

[5] So 'n mens word dan weer nederig en doen boete, waarvoor hy vroeër, toe hy nog gedink het dat hy so 'n deugsame held was, veels te verhewe gevoel het!

[6] En daarom moet niemand 'n sondaar haat omdat hy 'n sondaar is nie; elkeen doen goed en voldoende **as hy slegs die sonde self haat en verafsku! Maar 'n hardnekkige booswig wat één geword het met die sonde, moet jy nie die hand reik nie!** As hy daardeur egter vir sy verbetering heel tereg in die ellende gekom het, dan moet jy aan hom dink en as hy jou iets vra, dan moet jy daarna luister. En as jy 'n misdadiger ter dood veroordeel sien, moet jy geen vreugde voel oor sy

treurige lot nie, ook al sou hy selfs sy misdaad waarvoor hy nou die dood ingaan aan jou huis gepleeg het; want weet dat dit nie onmoontlik is dat so 'n misdadiger ook in die ander wêreld verlos kan word nie!

[7] Liefde moet in alles die vernaamste lewenselement wees van elke mens! **Geregtigheid wat nie in die liefde gewortel is nie, is vir Elohim geen geregtigheid nie;** en diegene wat as regter so oordeel, is vir Elohim dan ook 'n tienmaal groter sondaar as diegene wat deur hom veroordeel word, en Elohim sal hom eendag net so onbarmhartig veroordeel as wat hy sy naaste veroordeel het.

[8] Veroordeel daarom niemand en verdoem ook niemand nie, ook al het hy hoe grof teen jou gesondig, dan sal ook jy later nie veroordeel en verdoem word nie; want die maat waarmee iemand meet, is dieselfde as wat vir hom later in die ander wêreld gebruik sal word. Die strenge, volgens welke wet dan ook nog so regverdige, maar tewens koue, liefdelose regter sal eendag hoor dat net so 'n streng, regverdige en onverbiddelike oordeel oor hulle uitgespreek word; ywerige geregsdienaars en skerpregters sal egter nooit Elohim se aangesig sien nie!

[9] Wie 'n dief en moordenaar vang, het goed gehandel as hy hom aan die wettige gereg oorgegee het; maar die regter mag nooit vergeet dat die misdadiger, solank as wat hy in hierdie wêreld leef, nog geen volledige duiwel is nie, maar 'n misvormde, verleide mens; dat die mens op alle moontlike maniere nog kan probeer om te verbeter voordat hy as 'n onverbeterlike duiwel ter dood veroordeel word.

[10] By die reg moet dit egter so wees dat so 'n veroordeelde nie dadelik gedood word nie, maar 'n mens moet hom een hele dag vyf handbreedtes bo die grond met hande en voete aan 'n paal gebonde laat hang.

[11] Toon hy dan opreg en smekend dat hy sy lewe wil verbeter, dan moet hy van die paal losgemaak word en na 'n goedgekeurde en 'n regverdige liefde gebaseerde **verbeteringsinrigting** gebring word, maar dan nie vrygelaat word voordat dit duidelik aantoonbaar is dat hy homself wel verbeter het nie. As die misdadiger aan die paal egter gedurende die hele dag geen teken ter verbetering gee nie, dan is hy 'n volkome duiwel en moet daarom ook, as hy nog leef aan die paal, **na sonsondergang gedood en daarna saam met die paal op die teregstellingsplek verbrand word.**

[12] Ek sê dit aan julle, sodat julle juis in die toekoms daarvolgens kan rig, want julle was ook regters en dit is julle nog steeds by die fariseërs en julle sorg vir die grafte van die oorledenes en die teregstellingsplekke van die misdadigers.

[13] Geseënd is hy wat hom daarvolgens sal rig; sy naam sal skitter in die ewige lewensboek!

[14] Maar nou gaan ons weer na benede na die hutte; Kisjonah het al 'n beskeie ontbyt klaargemaak en wag op ons met sy vrou en sy dogters."

Ons gaan nou vinnig na benede en Kisjonah haas My al tegemoet om My en al die leerlinge uit te nooi vir die ontbyt en tegelyk verontskuldig hy homself dat die tafels vandag heelwat spaarsamer voorsien is as andersins, want die voorrade was op en hy het hulle nie laat aanvul nie, omdat hy wis dat Ek vandag - op die sabbat - weer bergaf sou gaan. As die ontbyt daardeur iets minder sou wees as andersins, dan is dit nie omdat hy dit so gewil het nie, maar omdat hy geheel en al buite sy skuld nie by magte was om iets daaraan te verander nie.

[2] **Ek** stel hom gerus en sê: “Wees maar gerus en maak geen bekommernis daaroor nie! So is dit heel goed en juis en alles gaan ooreenkomstig My wil; - origens moet Ek jou as My liewe broer en vriend daarop wys dat jy jou gedurende hierdie paar dae tog heeltemal te veel ingespan het.

[3] Ten opsigte van die ongenooide gaste, die groot groep fariseërs, sou jy beslis nie gesondig het as jy vir hulle geen tafel gedek het nie; want hulle het baie goud en silwer en as hulle hier wou wees, dan kon hulle hulleself ook versorg het! Maar dit was natuurlik ook geen sonde van jou dat jy hulle kosteloos versorg het nie. As jy hulle egter `n rekening wil gee, sal Ek dit nie afkeur nie. Die oue Tobias neem Ek egter op My rekening”

[4] **Kisjonah** sê: “Ek sal dit ook doen; daar is genoeg armes, - die rekening sal hulle ten goede wees! Maar wees nou so goed, o Meester, om die karige maal met U leerlinge te gebruik; die fariseërs slaap nog in die groot slaaphut en ek wil graag sonder hulle eet!”

[5] **Ek** sê: “Dit is nie goed nie! Wek hulle en nooi hulle uit vir die maaltyd! Ek sal vandag met al die Myne vas tot die middag; benede sal ons dan later `n regte maaltyd gebruik.”

[6] Kisjonah doen dadelik wat Ek vir hom sê, hoewel dit hom moeilik geval. Die fariseërs en diegene wat by hulle is, hoor en kom gou vanaf hulle slaapplekke en haas hulle na die ontbyt, wat hulle ondanks die sabbat heel haastig gebruik; want hulle is bang vir die son, wat weliswaar al lankal opgekom het, maar nog nie die hut bereik het nie, omdat dit op die westekant by `n hoë rotswand gebou is, wat heel gou die hut sou bereik en dan mag hulle eers weer eet na sonsondergang, of in die tempel te Jerusalem tydens die breek van die toonbrode.

[7] **Kisjonah** vestig My aandag daarop en sê: “Dit is eintlik `n lagwekkende gedoente, by hulle begin die sabbat op die oomblik as die sonnestraal die punt bereik waar hulle hulleself bevind! Soos U nou al `n paar maal gesien het, o Meester, skyn die son eers teen die middag oor hierdie hut, en hierdie lippedienaars sou dus eers halfpad die dag in die sabbat begin vier. Sulke kêrels sal jy kwalik êrens anders op die goeie aarde vind!”

[8] **Ek** sê: “Laat dit maar daar; binnekort sal daar verskeie geleenthede hulself voordoen, en wel voor ons heeltemal onder is, waarop ons hulle hulle sabbat onder die neuse kan vryf. Maar dit beteken nog niks as jy nie weet hoe slim hulle hulle sabbat ontduik as hulle dit wil en die sabbat in hulle sinagoge hulle geen ryk oes beloof

nie: - dan maak hulle vensters en deure dig toe, sodat die son haar lig nie kan laat skyn in die vertrekke van sulke lippedienaars nie, en op die plek en op daardie oomblik is daar dan geen sabbat in die huis nie! So geld ook `n dag sonder son nie as `n volle sabbat nie, tensy hulle in hulle sinagoge hulle sewe-armige kandelaar aansteek nie, maar so iets doen hulle natuurlik slegs as daar `n ryk offer te skep is! Daarom het hulle dan ook altyd `n bewolkte sabbat liever as `n dag soos vandag, waarop die son helder skyn.

[9] Maar soos wat Ek sê, vandag kom daar nog wel `n geleentheid waarby ons dit onder hul aandag kan bring. Maar nou gaan ons op ons weg, want dit sal vandag baie warm word en dit is nie aangenaam om in die groot hitte te reis nie.”

[10] Nou breek ons ook dadelik op en daal met `n vinnige pas die berg af na die dal en die fariseërs hyg agter ons aan en vererg hulle oor ons haastige tempo. **Een** roep ons selfs na en sê: “Waarom loop julle tog so onsinnig vinnig? Het julle iets daarbo gesteel?”

[11] Die jong **Matthéüs**, die apostel, laat nie op hom wag nie en antwoord: “Ons loop met ons eie voete, net soos julle met julle s`n, en ons gaan daarom so goed en so vinnig soos wat ons self wil, waaroor ons tog hopelik geen rekenkap aan julle hoef af te lê nie; ook het ons vooraf met julle geen bindende afspraak gemaak oor hoe gou ons voor julle sal uitgaan nie! Hou dus julle mond en gaan julle eie weg soos wat julle kan en wil! Ons maak ons nie besorg oor julle nie; waarom maak julle julle dan besorg oor ons?”

[12] Dan sê `n **fariseër** wat al baie kwaad daardeur geword het: “Wat loop jy tog en klets, onnosel tollenaar; weet jy dan nie dat dit vandag sabbat is nie en waarop niemand behoort te twis nie?”

[13] Daarop antwoord **Matthéüs**: “Geld die sabbat dan slegs maar vir my en nie vir julle nie? Wie begin die rusie te maak? Daar staan tog nêrens geskryf dat jy nie op die sabbat vinnig mag loop nie; daarteenoor verlang julle selfs dat `n mens nie te veel moet drentel op die sabbat op weg na die sinagoge nie, en dus oortree ons selfs nie eers julle wet as ons vandag op die sabbat heelwat vinniger gaan as op `n ander dag nie. Onder in die dorp staan `n klein sinagoge waar ons, as ons gou genoeg stap, beslis nog betyds sal aankom; wat verlang jy dan nog meer van ons?”

[14] **Die fariseërs** sê: “Ja, jy hoor tog nie by hulle dat hulle na die sinagoge en die skool haas nie! Dit is lagwekkend as `n tollenaar maar net oor `n sinagoge praat! Ons wil jou nie ken nie. Jy is meer `n heiden as `n gebore Griek en wil jy dan beweer dat jy jou na die sinagoge haas, duistere boosdoener?”

[15] **Matthéüs** sê: “Dit word nou tyd dat jy jou tong betueel, anders sal ons onself die uitsonderlike vryheid veroorloof om met knuppels op julle rûe die sabbat te breek! Kyk, julle ewige leegleërs, watter reg wil julle julleself aanmatig oor ons! Nog één beledigende woord en ek vergeet die sabbat en my menslikheid en pak julle aan asof julle bere is!” Na die dreigement sê die fariseërs weliswaar niks meer nie, maar innerlik kook hulle.